

Г. ФИЛИПОВ
МАНГО ХИТРЕЦЪТ

chitanka.info

Един циганин, като се скитал от село на село, стигнал до една планина. Високо в планината съгледал мандра и радостен тръгнал към нея, защото се надявал, че не само ще го нагостят, ами стопанинът ще го натовари със сирене и масло, колкото може да носи, за циганката и циганчетата. Когато стигнал, овчарят го нахранил богато и му се оплакал:

— Ех, майсторе, един змей всеки ден идва насам и ми изяжда сиренето и маслото. Ако можеш да го пропъдиш, каквото поискаш ще ти дам.

— Ако ми дадеш сиренето и маслото, което добиваш наведнъж, ще прогоня змея — рекъл Манго.

— Добре! — съгласил се овчарят. — Два-три пъти повече ще ти дам, стига само да ми направиш добро.

Циганинът поискал малко извара, която вързал в една кърпа. Овчарят му показал от коя страна идва змеят и той отишъл да го причака. По едно време змеят се задал и като се приближил до циганина извикал със силен глас:

— Ей, кой си ти и какво търсиш тука?

— Какъвто си ти, такъв съм и аз! — отвърнал Манго.

— Аз съм змей!

— И аз съм змей!

— Като си змей, юнак ли си? — попитал змеят.

— Колкото си ти, толкова съм и аз — отговорил циганинът.

Змеят решил да се похвали, хванал един камък, стиснал го и го смлял на брашно. Праха хвърлил на земята.

— Това ли ти е силата бе, побратиме? — присмял му се Манго. — Я почакай да ти покажа аз какво мога.

Позавъртял се, сякаш търсел камък, и извадил от кърпата изварата, изстискал я и от нея потекла вода.

— Виждаш ли, побратиме, от камък вода пускам — казал гордо циганинът. — Ти можеш ли да направиш това? — и скришом хвърлил изварата надалеч в шумата, за да не разбере змеят хитрината му.

Змеят много се изплашил от силата на циганина. Помислил си, че юнак с такава сила много чудеса може да направи.

— Хайде! — казал той на циганина. — Да станем побратими!

— Съгласен съм! — отвърнал Манго.

Змеят решил да го заведе у дома и като заспи да го убие и да се отърве от него.

— Хайде, побратиме, — рекъл му той — да ми дойдеш на гости, да ми видиш къщата.

— Добре! — съгласил се циганинът. — После пък ти ще дойдеш да видиш моята.

Тръгнали. Вървели, вървели, стигнали до една река. На брега имало череша, отрупана с плодове — хубави и сочни.

— Да си хапнем малко череша — рекъл змеят.

— Да си хапнем! — съгласил се Манго.

Змеят скочил и хванал един голям клон за върха. Навел го и почнали да ядат и двамата.

— Дръж този клон, побратиме, — рекъл Манго — че аз да хвана оня. Там има повече череша.

Тъкмо да го хване, клонът отскочил и Манго цопнал в реката.

— Брей, какво правиш там, побратиме? — попитал змеят.

— Що правя ли? Ето що! — и циганинът изскочил от реката с голяма риба в ръце. — Ето, това е изкуство — да се хвърлиш през черешата и да хванеш рибата.

Уплашил се змеят. Загубил ума и дума. Чудил се на бързината, на ловкостта и на юначеството на побратима си.

Продължили пътя си и след три дни, най-после стигнали къщата на змея.

Посрещнали ги жена му и дъщеря му и им сготвили хубава вечеря. След яденето наредили постеля в единия ъгъл на стаята за циганина. Манго се усъмнил, че змеят му крои нещо и сън го не хващал. Щом всички захъркали той тихо се измъкнал, поставил едно корито в постелята си, завил го и се покатерил на гредите на тавана, за да гледа от там. По едно време змеят се събудил, станал и взел една брадва, и с всички сили замахнал три пъти върху коритото. След това си легнал и заспал.

Циганинът слязъл от гредите, прибрал коритото и си легнал.

На сутринта змеят станал, станал и циганинът. Когато змеят го видял жив и здрав, позеленял от страх, а циганинът му казал:

— Бре, побратиме, много лоши бълхи имаш в къщата си. Три ме ухапаха, ама люти като змии.

И весело добавил:

— Ела сега да видиш моята къща!

Ще не ще, змеят се съгласил. Тръгнали и скоро стигнали къщата на Манго. Посрещнала ги циганката и надве-натри им приготвила вечеря. Вечеряли, що вечеряли, а после седнали до огнището — от едната страна Манго с циганката, от другата — гостът. По едно време змеят се замислил какво ще излезе от побратимяването — дали ще остане жив, или не. Въздъхнал тежко и пепелта от огнището се издигнала като облак. Циганинът начаса се намерил на тавана.

— Какво правиш там, побратиме? — попитал змеят. — И как тъй изведнъж се качи?

— Какво правя ли? Чакай да взема боздугана на баща ми, че да те науча аз как се яде масло и сирене от чужда мандра!

Змеят се уплашил, скочил като попарен, блъснал вратата и дим да го няма.

На сутринта циганинът отишъл в мандрата при овчаря и му разказал какво направил със змея.

— Той не ще припари вече до мандрата — казал овчарят и дал на циганина обещаната награда.

Така Манго циганинът с хитрост излязъл по-голям юнак от змея.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.